Amusing ourselves to death

fotoverslag

Frank taal

HENS / vermogensbeheer

Afbeelding omslag: Urban Chaos / Erasmusbrug 2014, Ilona Klimek, z/w Bariet-afdruk 80/100

November 2015, Rotterdam

Terugblik op Amusing ourselves to death

Van 8 tot en met 11 oktober dit jaar vierden HENS Vermogensbeheer en Galerie Frank Taal hun 5 jarig jubileum met een overzichtstentoonstelling op de 40ste etage van het iconisch gebouw van Rem Koolhaas De Rotterdam. Hedendaagse kunst van 28 kunstenaars werd op 1100 m2 rondom de kern van de oostelijke toren gepresenteerd. De galerie selecteerde werken van haar eigen kunstenaars, van gastkunstenaars en drie juist afgestudeerde kunstenaars.

Terugkijkend mogen we stellen dat de expositie een groot succes was. In vier dagen tijd hebben 3500 mensen genoten van de combinatie van de kunstwerken en het overweldigende uitzicht. De kunstenaars ervoeren het als een feest om hun werk in deze bijzondere setting aan u te presenteren.

Voor galerie Frank Taal was het mooie beleving om haar relaties op deze bijzondere plek te verwelkomen en daarnaast om zich te presenteren aan heel veel mensen die nog niet bekend waren met de galerie.

Graag bieden wij u met dit beeldend verslag een terugblik op dit zeer geslaagd evenement. De drukke agenda's weerhouden ons vaak om die leuke evenementen te bezoeken waar we graag bij aanwezig waren geweest. Dit verslag is ook bedoeld om een indruk te geven aan diegenen die zich niet konden vrijmaken om langs te komen. Wij hopen u in de toekomst te blijven zien, het contact te versterken of u nieuwsgierig te hebben gemaakt voor een kennismaking.

Galerie Frank Taal

Leo de bie, Frank Taal, Donald Schenkel

Met dank aan HENS Vermogensbeheer

Amusing Ourselves to Death

Op 130 meter hoogte kun je verder kijken.

Amusing ourselves to death toont op grote hoogte hedendaagse kunst: video, sculpturen, fotografie, installaties en schilderijen.

HENS Vermogensbeheer en Galerie Frank Taal organiseren samen de expositie Amusing Ourselves to Death op de 40ste verdieping van De Rotterdam, het iconische gebouw van Rem Koolhaas aan de voet van de Erasmusbrug. De locatie, op 130 meter hoogte, biedt vergezichten tot voorbij de stadsgrenzen. De tentoongestelde kunst beoogt hetzelfde.

De titel van de tentoonstelling is ontleend aan het gelijknamige boek uit 1985 van de Amerikaanse media- en technologiecriticus Neil Postman. Hierin schetste hij de late 20ste eeuw als een tijdperk waarin de media alle informatie reduceren tot vermaak. Nieuws wordt verpakt in hapklare brokken, communicatie is vervangen door consumptie en het vermogen tot kritische reflectie verwatert. In die wereld van visuele afstomping is de kunst een vluchtheuvel. Kunst biedt de mogelijkheid tot verstilling en verdieping. Ze kijkt over de opgedrongen banaliteit heen en zoekt naar een visie.

In Amusing Ourselves to Death wordt op 1100 vierkante meter het werk van 28 kunstenaars gepresenteerd. In verschillende media en vanuit verschillende posities becommentariëren zij de leegheid van de hedendaagse beeldcultuur en bieden een alternatief.

Galerie Frank Taal, die dit jaar haar vijfjarig jubileum viert, is voor Amusing Ourselves to Death een unieke samenwerking aangegaan met HENS Vermogensbeheer. Net als de galerie gelooft HENS in een bewustere beleving van onze omgeving en de winst die dat ons allen kan opleveren.

Kunstenaars

Galerie Frank Taal

David Adams
Pascal Bastiaenen
Willem Besselink
Phil Bloom
Georg Bohle
Ties Ten Bosch
Bram Braam
Ronald Franke
Jan ten Have
Daan den Houter
Ben Kruisdijk
Marilou van Lierop
Gerben Mulder
Mike Ottink
Hester Scheurwater
Rob Scholte
Erik Sep
Aeneas Wilder
Tom Woestenborghs

Gastkunstenaars

Jason Coburn
Rolf den Dunnen
Saminte Ekeland
Ilona Klimek
Dimitri Kruithof
Gijs van Lith
Bert Loerakker
Hans Wilschut

Graduates selectie

Lea Schiess
Ismail Tan
Tonny Yang

Afbeelding omslag: Urban Chaos / Erasmusbrug 2014, Ilona Klimek, z/w Bariet-afdruk 80/100

Afbeelding omslag: Urban Chaos / Erasmusbrug 2014, Ilona Klimek, z/w Bariet-afdruk 80/100

David Adams

Fables from the Master Plan 1
Materiaal: Ink pignent print on Hahnemühle Fine Art Paper 310gms, Framed

De foto Fables from the Master Plan 1 is uit een grotere serie waarin Adams de verdwijning van een hele woonwijk in kaart brengt als resultaat van een ‘gentrification’ project. Het beeld kan worden gezien als reflectie: de innerlijke staat van zijn in conflict met de door economische motieven opgedrongen dagelijkse realiteit.

De foto Fables from the Master Plan 1 is uit een grotere serie waarin Adams de verdwijning van een hele woonwijk in kaart brengt als resultaat van een ‘gentrification’ project. Het beeld kan worden gezien als een metafysische reflectie: de innerlijke staat van zijn in conflict met de door economische motieven opgedrongen dagelijkse realiteit.

David Adams studeerde af aan de Universiteit van Sidney in Visual Communications. Hij woont en werkt in Melbourne, Australie en gedeeltelijk ook in Rotterdam. Hjj won onder meer de Zilveren Camera en de Kassel International Photo Book Award voor zijn serie over het Justus van Effen blok en icoon ‘Close to Silence’. Sinds 2013 werkt hij aan een serie Police Portraits in opdracht van de Composite Group, Erasmus Universiteit, en de Europese Unie. Deze studie is het grootst gesubsidieerde onderzoek met als onderwerp de Europese politie waaraan 10 Europese landen meewerken. Deze studie zal in 2016 zijn afgerond en in museum worden getoond.

Pascal Bastiaenen

Je Maintiendrai, 2014
Formaat: 60x80cm
Techniek: Olieverf op doek

Het werk Je Maintendrai (“Ik zal handhaven”) toont twee vechtende leeuwen voor een enorme vuurzee. Bastiaenen doelt hiermee op sarcastische wijze op gebrek aan visie, saamhorigheid en resultaat in de politiek en maatschappij.

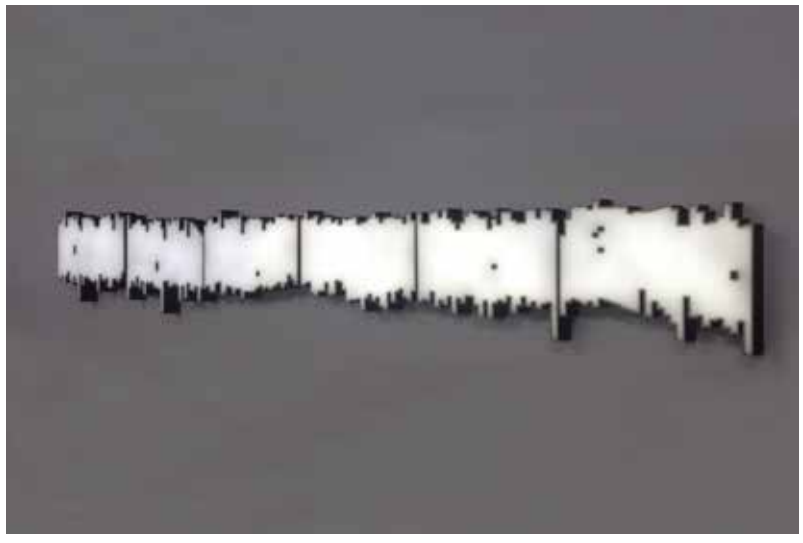
_

Het werk van Bastiaenen bestaat voornamelijk uit onheilspellende taferelen.
Met deze apocalyptische ogende fragmenten zet Bastiaenen zijn vraagtekens bij het huidige financiële en politieke systeem.
Het kapitalisme, hebzucht, de democratie, economische crisis, een groeiende ongelijkheid in welvaart en politiek. In dit alles lijkt een gevaar te groeien door falend en egoïstisch menselijk handelen. Of het hier nu gaat om de wereld die is vergaan of een volk wat in opstand is gekomen; alles doet suggereren dat de emmer is overgelopen en dat in het dagelijks leven de druppels gecreëerd worden.

_

Pascal Bastiaenen (’s-Hertogenbosch, 1981) studeerde aan het st. Joost in Breda. Hij woont en werkt in Breda. Dit jaar presenteerde hij de expositie Strijd! Oorlog en overleven in beeld in het Stedelijk Museum Zwolle tussen het werk van grootheden als Christian Boltanski en Armando; een expositie die met zijn werk gecommuniceerd. Bastiaenen is twee maal genomineerd voor de Koninklijke prijs voor Vrije Schilderkunst en getoond op het Paleis op de Dam. Zijn werk is opgenomen in verscheidene grote particuliere collecties.

Willem Besselink

slapen/waken januari t/m december 2014
Materiaal: Lasercut berkentriplex, perspex, LED, 12 lichtbakken, elk +/- 20 x 30 x 6 cm

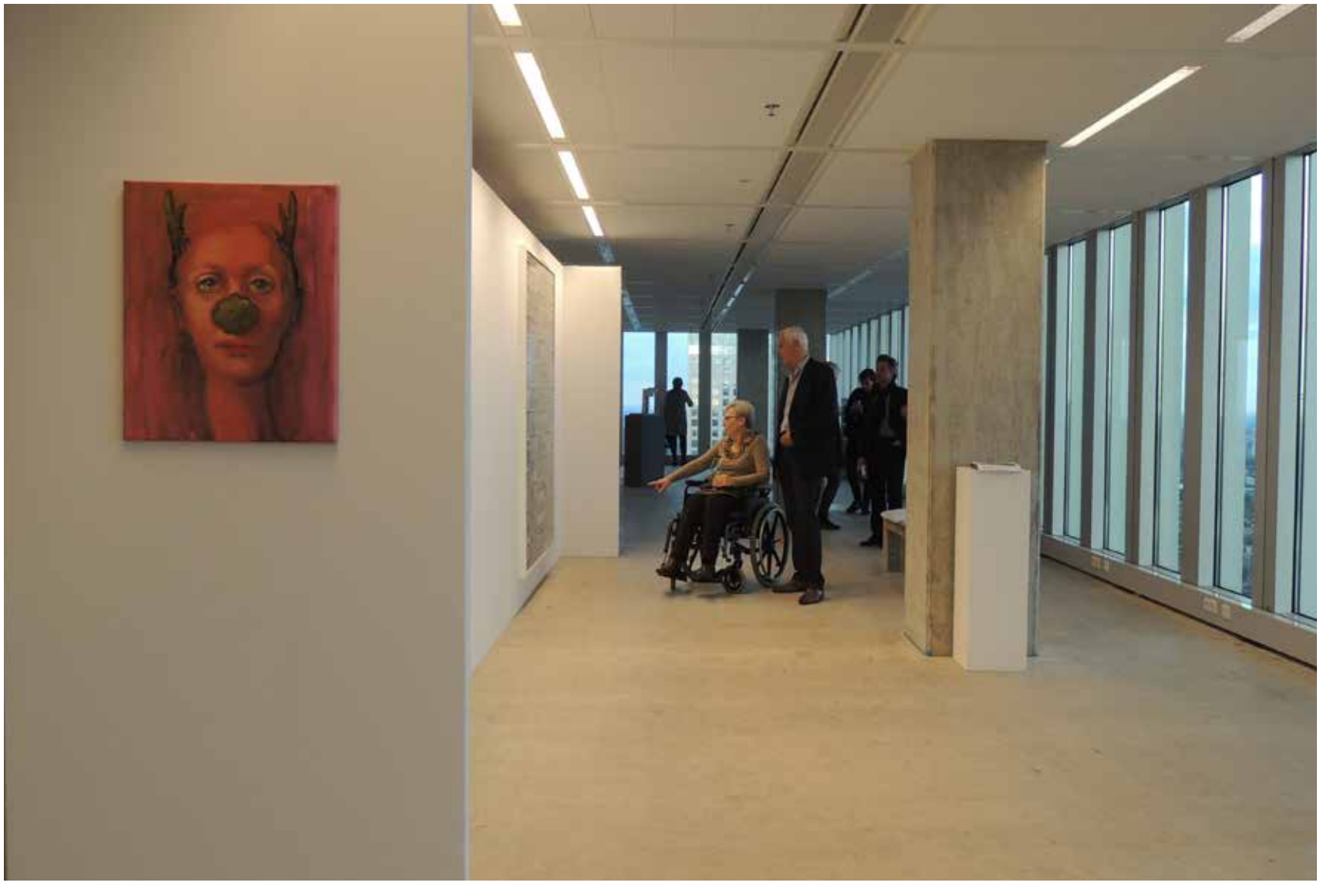
De serie lichtbakken slapen/waken is een visualisatie van zijn slaapritme. Elke lichtbak toont de tijden waarop hij is opgestaan en naar bed is gegaan, gedurende één maand; waarbij de verlichte delen de tijd is dat hij wakker was. De serie kent een onbegrensd aantal lichtbakken, begonnen in november 2012. Nu toont hij het gehele jaar 2014.

_

Willem Besselink is gefascineerd door onderliggende structuren die schuilgaan achter alledaagse bijna banale gebeurtenissen. Deze gebeurtenissen observeert, registreert en visualiseert hij in uiteenlopende media om daarmee die onderliggende structuren bloot te leggen.

_

Willem Besselink (Venray, 1980) studeerde aan Academie Minerva Groningen, Universität der Künste Berlijn en Willem de Kooningacademie Rotterdam (winnaar Drempelprijs), woont en werkt in Rotterdam. Willem Besselink is de drijvende kracht achter het kunstproject 'If paradise is half as nice', dat dit jaar haar vijfde editie in Leipzig beleefde. In oude verlaten industriële gebouwen werken Nederlandse en dit jaar ook Duitse kunstenaars een maand lang ongesubsidieerd in volledige vrijheid aan een monumentale expositie die zij ter plaatse en met materialen daar voorhanden vormgeven.

Phil Bloom

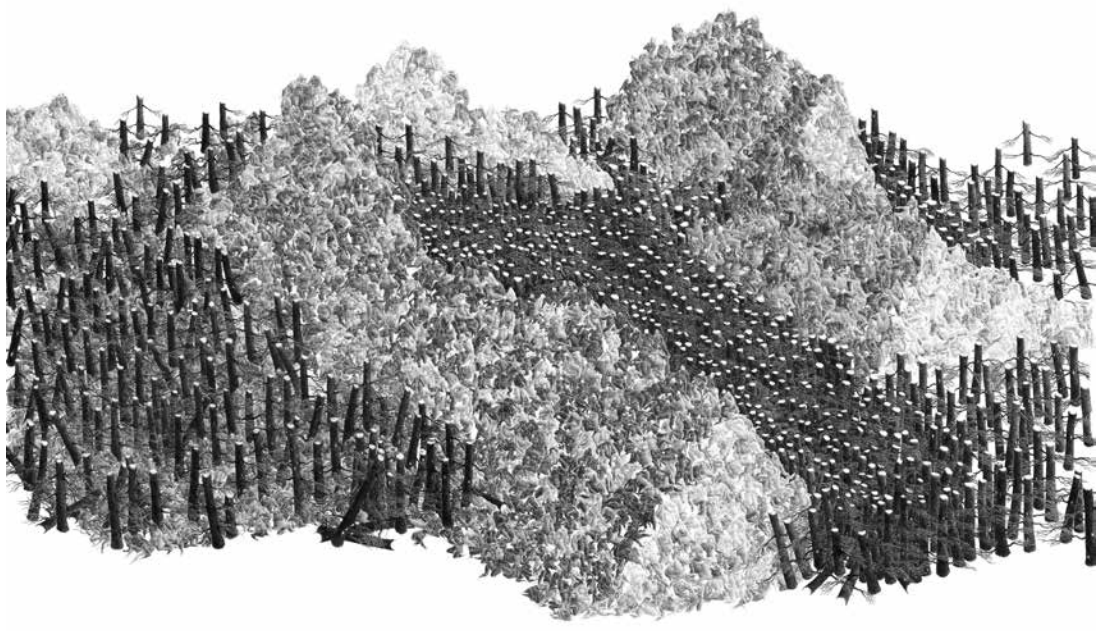
‘wasp § woman’ 1, 2014
Materiaal: Houtskool en pastel op papier

Phil Bloom (1945, NL) vergaarde bekendheid in 1967 door het Vpro Programma Hoepla, om als eerste vrouw naakt op de televisie te verschijnen. Haar optreden in het VPRO programma Hoepla leidde tot Tweede Kamervragen en Bloom behaalde zelfs de internationale pers. Voor Phil Bloom was het optreden niets meer dan een intermezzo.

_

Phil Bloom, Rotterdamse van oorsprong volgde haar studie o.a. aan de Haagse Koninklijke Academie, de Vrije Academie te Den Haag en het Pratt Institute te New York. Later werd daar nog een vervolgopleiding aan de Amsterdamse Gerrit Rietveld Academie aan toegevoegd.

Georg Bohle

City 21, 2014
Materiaal: 109 x 179, fineliner op papier. Ingelijst.

In 2014 reisde Georg Bohle af naar Alberta voor een artist in residence bij het BANFF Centre in de Rocky Mountains. City 21 komt voort uit zijn werkperiode aldaar.

_

Georg Bohle ziet de gebouwde omgeving als een culturele metafoor die context biedt aan zijn werk. Hij verzamelt texturen en compositorische structuren in door de mens gemaakte agglomeraties. Door deze grafisch te her¬interpreteren, ontstaat een groeiende reeks imaginaire landschappen. Bij elke tekening gaat Bohle volgens dezelfde methodiek te werk. Beginnend met een periode van onderzoek graaft hij in de geschreven en visuele geschiedenis van een onderwerp en breidt dit indien mogelijk uit met een veldonderzoek. Door zich te verdiepen in het fysieke en culturele weefsel van locaties over de hele wereld, bouwt Bohle een grafische encyclopedie op die zijn landschappen nieuwe betekenissen geeft: een repertoire van volumes, texturen, objecten en emblemen.

_

Georg Bohle (1977, DE) studeerde aan de Design Academie in Eindhoven. Sinds enkele jaren werkt Georg Bohle met succes aan de Cityscapes. Voor zijn werk heeft hij diverse fondsen gekregen voor artist in residences. Hij woont en werk in Nederland. Naast zijn beeldend werk doceert Bohle aan de TU Delft, Bouwkunde.

Ties Ten Bosch

Initial Numbers, 2012
Materiaal: Neon, unica – serie van 5

Het werk van de kunstenaar gereduceerd tot niets minder dan een signatuur en een oplage nummer, maar wel uitgevoerd in fel blauwe neonletters. Wat is eigenlijk het meeste waard: een goed beeld of de naam van de kunstenaar die er onder staat; de kunstenaar als merknaam?

_

Een rode draad in het werk van Ties Ten Bosch is de serie 'Remains/Stolen footage'. Naast de sterke visuele kwaliteit waarmee deze werken direct aanspreken, snijdt hij met deze serie meerdere artistieke en maatschappelijke thema's aan. Het dagelijks dilemma van de kunstenaar zijn tijd te verdelen tussen werken om te leven en te kunnen besteden aan zijn kunstenaarschap, geldt als een belangrijke gelaagdheid voor 'Remains/Stolen footage'.

_

Ties Ten Bosch (1977, NL) woont en werkt in Berlijn. Hij studeerde Industrieel Ontwerp aan de TU Delft en autonoom Beeldende Kunst aan de Willem de Kooning Academie Rotterdam. Zijn werk is voornamelijk getoond in Duitsland, Nederland. Sinds 2014 is Ties vertegenwoordigd door galerie Frank Taal.

Bram Braam

From 250 000 cm3 to 23 768 cm3, 2014
Materiaal: glas, hout, 33,6-33,6-33,6 cm

In “From 250 000 cm3 to 23 768 cm3” is een veel groter volume gevangen in een kleiner. Zoals de titel al suggereert, speelt Braam met het concept ruimte. Met de gekozen materialen schuurt hij tegelijk tegen de highbrow kunstwereld aan door een groot volume glasscherven te persen in een traditionele museum vitrine. Dit resulteert in een werk dat in geen museum zou misstaan.

_

Bram Braam richt zich met zijn recente werk op de huidige stadsontwikkelingen in zijn woonstad Berlijn. In rap tempo ontdoet de stad zich van haar oude gebouwen om plaats te maken voor hoog segment appartementen complexen en winkels. Een proces dat wordt opgemerkt en betwist en waar veel publieke debatten over gaande zijn. Braams sculpturen zijn opgebouwd uit sloopafval die hij jutte in wijken vol sociale woningbouw. Van de zijkant bezien lijken de wandsculpturen met hun achter glas geplaatste laagjes op een archeologische bodemdoorsnede. Maar wie beter kijkt, ziet een afwisseling van nieuw en versleten, gepolijst en gerafeld.

_

In 2014 werd Braam het Arbeitsstipendium toegekend door de Berliner Senat. In 2011 won hij de Jung-Art prize Berlin. Hij werd geselecteerd voor residency programs bij Homebase project, Culturia in Berlin en Sea foundation in Tilburg (NL) werd hij in zijn onderzoeken meerdere malen ondersteund door het Mondriaan Fonds. Dit jaar toonde galerie Frank Taal hem solo bij Art Rotterdam en werd hij internationaal opgemerkt als one of the top ten emerging Dutch artists you should know door het Londense platform The Culture Trip.

Ronald Franke (1960 - 2015, Köln)

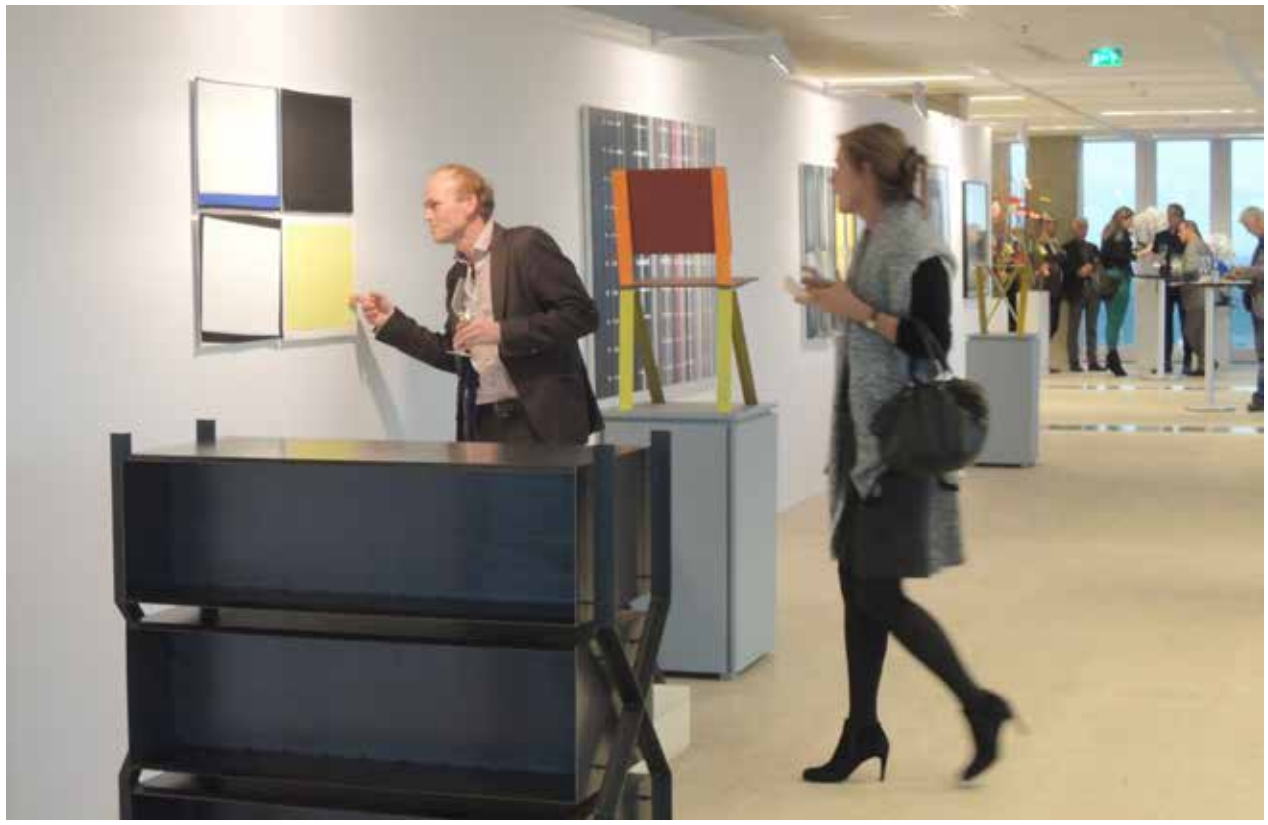
Titel: Zonder titel, 2014
Materiaal: Olieverf op canvas, 120x220 cm

_

Stadsgezichten zijn het centrale motief in het werk van de Keulse schilder Ronald Franke (1960-2015). Franke schildert kruispunten, stedelijke snelwegen, tramsporen, zoals zij met een extreem lange belichting op een foto zouden kunnen verschijnen. Wat overblijft is de essentie: Het gebouwde, het onbeweeglijke, men zou ook kunnen zeggen: Het Eeuwige. De kanker die in augustus 2012 bij Ronald Franke werd gediagnosticeerd, veranderde niet het onderwerp van zijn schilderijen, maar werd het formaat groter. Door zijn ziekte en zijn naderende dood werd de drang zich nog intensiever uit te drukken groter.

_

Van 25 september tot 24 oktober toont Galerie Frank Taal een overzicht van Ronald Franke's laatste werken. De Keulse schilder had vele tentoonstellingen in Nederland en Duitsland. Schrijfster en journaliste Sieglinde Geisel (geboren in Zwitzerland, woont en werkt in Berlijn) schrijft een boek over Ronald Franke; zijn leven en werk. Zij voerde intensieve gesprekken met de kunstenaar aan het eind van zijn leven. Sieglinde reist naar Rotterdam om het openingswoord te verzoergen van de expositie Follow your Bliss.

Jan ten Have

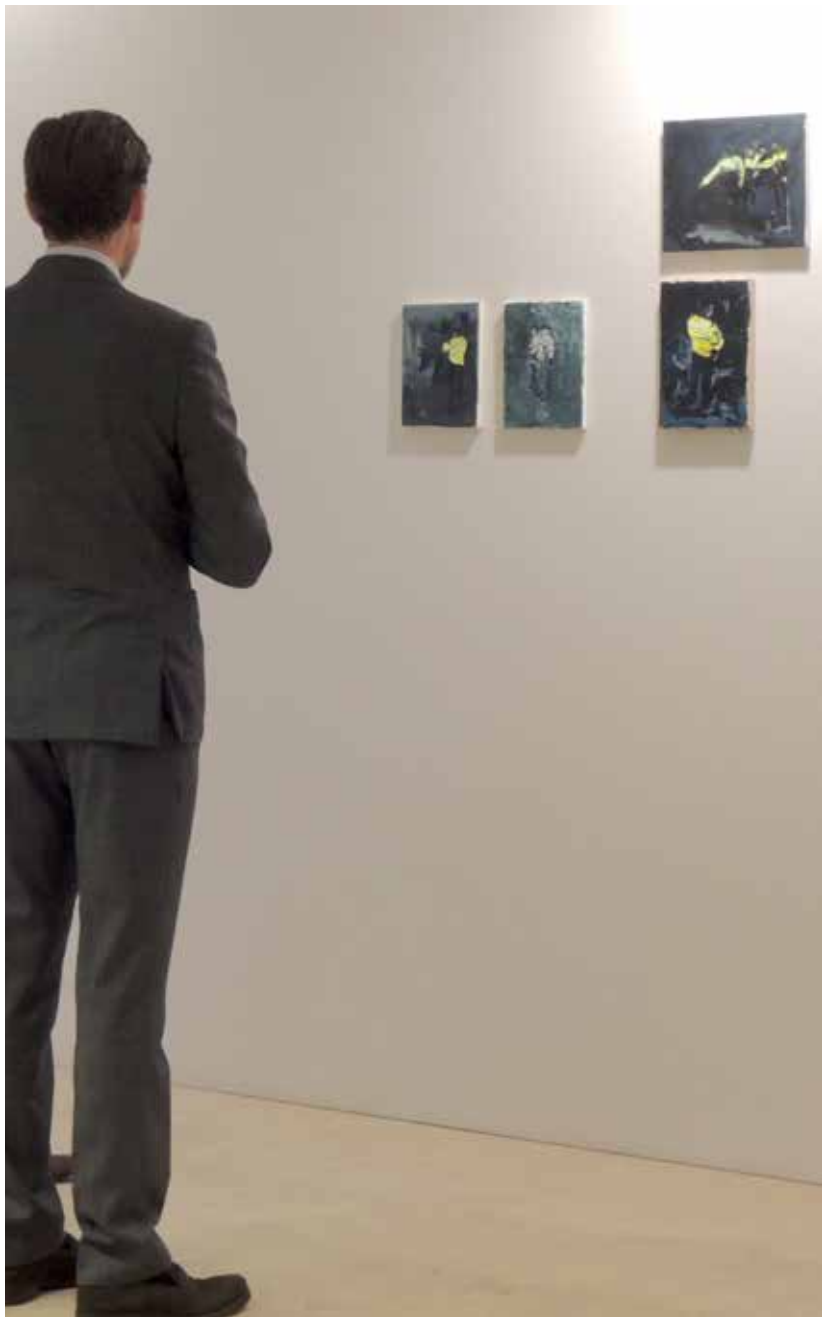
Still – No image - Black – Yellow painting
Materiaal: Vierluik: porseleinen schilderijen met een kist met een werk in olieverf op het deksel, 37 x 52 cm x 4

_

“Er ging veel mis. Maar op een gegeven moment had ik het point of no return bereikt. Ik moet doorgaan, sprak ik mezelf moed in, want uit de som van verf en porselein zal hoe dan ook iets naar voren komen... iets nieuws. Iets experimenteels, iets heel gewoons.
En als ik nu naar die schilderijen kijk, olieverf op porselein, denk ik: Heb ik dat gemaakt? Misschien wel niet. En is dit nou die mysterieuze zelfontstijging van het kunstenaarschap? De Genade waarover ik altijd zo mijn mond vol van had.Het zou zo maar kunnen.”
Jan ten Have, januari 2015

_

Jan ten Have (1957, NL) is een ongrijpbaar en enigszins mysterieus kunstenaar.
Een kunstenaar pur sang bovendien.
Galeriehouders Leo de Bie en Frank Taal waren direct gegrepen toen Rob Scholte in 2011 zijn werk aan hen voorstelde. Ten Have is ook een kunstenaar die zichzelf steeds opnieuw blijft uitvinden, nieuwe experimenten aangaat en met nieuwe materialen durft te werken. Zijn signatuur is altijd herkenbaar.
Of hij nu op canvas of hout schildert, combinaties hiermee creëert of porseleinen schilderijen maakt; het is altijd zichtbaar een Ten Have. Jan Ten Have is boven alles een poëtisch kunstenaar.

Daan den Houter

The Painter, 2010
Materiaal: digitale print

The painter kan gezien worden als een dief in de schilderswereld. Een gemaskerde overvaller, die symbool staat voor het repliceren stelen en kopiëren van schilderwerken in de kunst. Meer nog is het een verwijzing naar de kunstenaar Den Houter zelf, die zijn eigen bestaan als schilder bediscussieert.

_

Daan den Houter (NL 1977) is een multidisciplinaire kunstenaar die woont en werkt in Rotterdam. Door verschillende, tegenstrijdige elementen samen te voegen, creëert hij werken die in conflict raken met zichzelf. Zijn werk zet aan tot discussie over het waarderen van hedendaagse kunst, specifiek hier zijn eigen werk, en hoe de toeschouwer de waarde ervan inschat. Met humor en cynisme toont hij ons een andere kijk op kunst en de gevestigde aannames die we hebben van onze dagelijkse omgeving.

_

Daan den Houter (NL 1977) is een multidisciplinaire kunstenaar die woont en werkt in Rotterdam. Zijn werk is in binnen- en buitenlandse collecties opgenomen. Den Houter werd met een van zijn projecten ‘Het Overschilderschilderij’, bij een groter publiek bekend . Hierin treeft hij op als curator van zijn eigen canvas. Hij nodigt kunstschilders uit om steeds op hetzelfde doek een olieverf schilderij te maken. Zelf deed hij de eerste aanzet in mei 2002. In 2014 werd zijn project ter ere van de 100ste laag, door Katinka Lampe, in een solo presentatie getoond in museum Boijmans van Beuningen.

Ben Kruisdijk

Do you believe in magic?, 2015
Materiaal: Gemengde media

Het werk Do you believe in magic? (vernoemd naar een lied van The Lovin' Spoonful uit 1965) gaat over de magie van verbeelding. Het is een goocheltruc als sculptuur en toont een onmogelijke situatie, namelijk een zwevend object op een tafel.

_

Ben Kruisdijk richt zich met zijn kunst veelal op de belevingswereld van de creatieve outsider. Van de tiener met een gitaar die in zijn slaapkamer muziek maakt, de goochelaar die een nieuwe illusie verzint tot de onzichtbare creatieveling die op een zolderkamertje een verborgen wereld opbouwt. Geheime creativiteit, die zo alledaags is dat het bijna niet opvalt, is een sterk terugkerend motief in zijn werk.

_

Ben Kruisdijk (Zaanstad, 1981) studeerde aan de AKI-ArtEz in Enschede. Hij woont en werkt in Amsterdam. In 2009 en 2010 was Ben Kruisdijk tutor fine arts bij AKI-ArtEz in Enschede.
In 2007 verbleef hij een half jaar als artist-in-residence in het over de grens gelegen Schloss Ringenberg in Duitsland waar hij in aanraking kwam met hedendaagse Duitse kunst.
Sindsdien is zijn werk veelal te zien in Duitsland en Belgie. Kruisdijks werk is vertegenwoordigd in internationale kunstcollecties.

Marilou van Lierop

***White suburbia*, 2015**
Formaat: 141 x 212 cm
Techniek: olieverf op papier/doek

Het is een kolkende en doelloze mensenmassa, die een gevoel van ambiguïteit oproept. Naar welke gebeurtenissen of plaatsen verwezen wordt, blijft onzeker. Verwijst het naar carnaval of juist naar een meer grimmig samenzijn? Is het “Amusing” of juist zijn tegendeel?

_

Marilou van Lierop schildert een ongrijpbare, bevreemdende, licht surrealistische wereld. Herkenbaar en tegelijk onpeilbaar. Al schilderend verkent ze sociale en existentiële fenomenen.
Ze schildert de chaos en de hulpeloze manieren van de mens om er greep op te krijgen.
Ons oog schuift heen en weer over de massataferelen en vindt nergens rust. Van Lierop leidt onze blik niet. Ze dwingt niet. Er is geen centrum, geen focus, alleen rustige chaos”.- De massa is één lichaam.

_

Marilou van Lierop (1957, NL) studeerde aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen, waar ze nu ook woont en werkt. Haar werk is gepresenteerd in vele internationale exposities van Belgie, Nederland tot de V.S. en is opgenomen in diverse grote kunstcollecties.

Gerben Mulder

Dirty Flowers, 2014
Materiaal: Gouache and pigment dispersion on watercolor paper
214 x 140 cm

Met het werk Dirty Flowers grijpt Mulder terug op zijn eerdere serie ‘on flower series 2010 – 2009’. Over deze serie spreekt spreekt Rachel Gugelberger in haar essay van ‘Un-still lives’, waarmee zij verwijst naar de hypnotische intensiteit en energie waarmee de toeschouwer wordt geconfronteerd.

_

Gerben Mulder maakt effectief gebruik van opvallend onnatuurlijke kleuren en kleuren die niet complementair zijn. Hiermee geeft hij zelfs aan sombere composities een ietwat melancholisch optimisme.
In zijn onvermoeibare meditatie over de schilderkunst presenteert hij het stilleven als een spiegel voor de individuele gemoedstoestanden van de mens. Soms extatisch, soms donker en met een hint naar onvoorspelbare stemmingen. Maar altijd vol overgave, fris en energiek.

_

Gerben Mulder Amsterdam, 1972) is een autodidact en schilder pur sang. Hij woont en werkt sinds 1993 in New York en Brazilie. Zijn woonplaats is van onontkoombare invloed op zijn explosieve manier van werken, maar zijn Nederlandse wortels verbinden hem met de Europese kunst. Gedurende zijn carriere als kunstenaar heeft hij deelgenomen aan vele tentoonstellingen wereldwijd. Gerben Mulder wordt vertegenwoordigd door Galeria Fortes Vilaça (Brazil), Marisa Newman Projects in New York (USA) en in Europa door Galerie Frank Taal. Zijn werk wordt gepresenteerd èn vindt gretig aftrek op ‘Main Art Fairs’ als Frieze New York en Art Basel Miami.

Mike Ottink

Preconscious processing, 2013
Materiaal: Inkt en acryl op doek
200x120 cm

Mike Ottink 1966 (NL) onderzoekt in zijn projecten spelenderwijs zintuiglijke waarneming en beleving. Intuïtief werkt hij aan een eigen beeldtaal, waarbij een vertaalslag ontstaat van de ene zintuiglijke discipline naar de andere. Uit het tekenen van grafische partituren/scores zijn zijn huidige schilderijen ontstaan.

_

Zijn schilderwerken zijn opzichzelfstaande beelden, relaterend aan zijn 'vluchtige' installaties of performances in geluid en bewegend beeld. Ze zijn een alternatief voor geluidsfoto of videoregistraties, die in zijn ogen het moment van uitvoering corrumperen.
Zijn werk resoneert met de ideeën van David Bohm over 'Quantum coherence': 'we leven in een holistisch medium waarin alles met elkaar co-existeert. De zogenaamde 'Implicate order'

'It is entirely possible that behind the perception of oursenses, worlds are hidden of which we are unaware' – Albert Einstein

_

Om de grenzen van de perceptie op te rekken, maakt hij zijn eigen teken- en schilder gereedschap. Ook bouwt hij in samenwerking met Brian McKenna zelf ontwikkelde instrumenten voor audiovisuele performances en installaties (VHSUHF). Zo vindt hij vorm om vervoering beleefbaar te maken en het onzichtbare of onhoorbare uit te drukken.
Mike Ottink is a 'self-made artist' en wordt sinds 2010 vertegenwoordigd door galerie Frank Taal.

Hester Scheurwater

ALL I EVER WANTED, 2015
Materiaal: Technic: photograph archival pigment print on Hahnemühle paper.
Oplage 3 (1ap)

In deze gespiegelde zelfbeelden liggen Hester Scheurwaters fantasieën besloten en probeert zij te reageren op de ‘geïmiteerde’ en ‘fake’ mediabeelden. Door het effect van de beelden te deconstruren wordt zij zelf geen slachtoffer. Haar zelfbeelden laten ons zien dat zij geen slachtoffer is van de ons opgedrongen, ‘seksuele’ beeldcultuur.

_

“Mijn werk gaat over het spanningsveld in mijn hoofd: tussen wat zich in mijn hoofd afspeelt en hoe ik me naar buiten toe gedraag; over het grensgebied tussen privé en publiek. Ik gebruik daarvoor mijn eigen lichaam en toon daarmee reeksen van fantasie zelfbeelden. Geïndoctrineerd, geobsedeerd en gefascineerd door deze weergave van de ‘seksuele verleidelijke’ vrouw als lustobject probeer ik, als persoonlijke reactie, haast obsessief aan dit beeld te voldoen met gefotografeerde zelfportretten. Ik beeld mezelf af als lustobject maar dan ontdaan van commerciële franjes.” – Hester Scheurwater

_

Hester Scheurwater (1971, NL) werd genomineerd voor de Prix de Rome in 2002 (film en video). In 2011 publiceerde de gerenommeerde galeriehouder en uitgever Walter Keller het artist book SHOOTING BACK (Gerber & Keller, Zurich, 2011, limited edition 250, gesigneerd). November dit jaar signeert zij haar nieuwe artist book All I EVER WANTED op Fotofever Paris en exposeert zij solo in Galerie Frank Taal. Haar werk stond op de cover van European Photography en werd ruim uitgemeten gepubliceerd in onder meer top fotografie magazines als C Photo Ivorypress en ZOO magazine.

Rob Scholte

In the box, 2015
Materiaal: acrylverf op linnen
150 x 150 cm

Een schilderij In the box, hier afgebeeld, wordt het drieluik: Out of the box. Scholte speelt Boter, kaas en eieren.

_

Het oeuvre van Scholte is opgebouwd uit talloze series. Vanwege zijn stijlloze werkwijze en schilderkunstige vakbekwaamheid blijft het onmogelijk hem in een categorie in te delen. Hij is een geducht postmodernist, die veertig jaar telkens weer onze grenzen opzoekt en verlegt. Legendarisch in kunst en leven.

_

Rob Scholte (Amsterdam, 1958) vertegenwoordigde Nederland op de Bienales van Sao Paulo en Venetië, evenals op documenta. Rob Scholte woont en werkt momenteel in het Rob Scholte Museum te Den Helder.
In 2012 was Scholte's werk te zien in een soloexpositie in Galerie Frank Taal, waarvoor hij 2D werk en sculpturen maakte van luciferdoosjes en lucifers. De titel van de tentoonstelling was dan ook: Mount Lucifer in Paradise.

Erik Sep

STRIET WER NEUROTOPIA, 2015
Materiaal: Mixed media

Erik Sep verbeeldt met zijn werk de maakbaarheid van ons bestaan. Naar eigen inzicht herschept hij de moderne wereld in een gedetailleerde miniatuurstad. In zijn stad Neurotopia zijn constructies en verhoudingen mogelijk, die in werkelijkheid onuitvoerbaar zijn en niet zouden passen op één menselijke maat.

_

In de stad Neurotopia is, als in een echte stad, een permanent proces van bouwen, slopen, reorganiseren en herontwikkeling te zien. Elk perceel, elk gebouw is een afzonderlijk kunstwerk. Ook door ‘transformatie’, voor Sep het hergebruik van materialen van één bouwwerk voor een nieuw, blijft Neurotopia een dynamische stad. Aftakeling en vernieuwing lopen parallel aan elkaar in Neurotopia. Aan de stad werkt Erik Sep reeds 10 jaar. Met de keuze zich over te leveren aan zo’n tijdrovende ontwikkeling worstelt Sep zich los van de vluchtige wereld waarin wij leven. In zijn dynamische stad vertaalt hij bizarre contrasten uit ons alledaags bestaan.

_

Ontwikkeling en aftakeling zijn naast elkaar zichtbaar in zijn Neurotopia; een project waar Sep nu 10 jaar aan werkt. Sep, winnaar van de Pris d’arte Paris, presenteert zijn grootstedelijke installaties op grote podia in binnen- en buitenland. Dit jaar toonde Frank Taal met trots zijn stad Neurotipia solo in de galerie. Met Frank Taal cureert hij twee kavels in zijn stad; zij nodigen architecten van hun keus uit om een ontwerp te maken en te realiseren voor Neurotopia. Kas Oosterhuis (ONL – Hyperbody) is de eerste gecureerde architect die deze uitdaging aan gaat.

Aeneas Wilder

Untitled # 155, 2015
Materiaal: Video editie 5 (1AP)

De installatie Untitled # 155 bestaat uit 10.000 aandachtig geplaatste Iroko latjes. Eén aanraking kan het hele bouwwerk doen instorten. Evenwicht en zwaartekracht houden de installatie in stand. Het gebruik van natuurlijke materialen en geometrische vormen zijn onderdeel van de thematiek die Aeneas Wilder voert. Het monumentale voorkomen van zijn installaties staat dan ook in nauw contrast met hun vergankelijkheid.

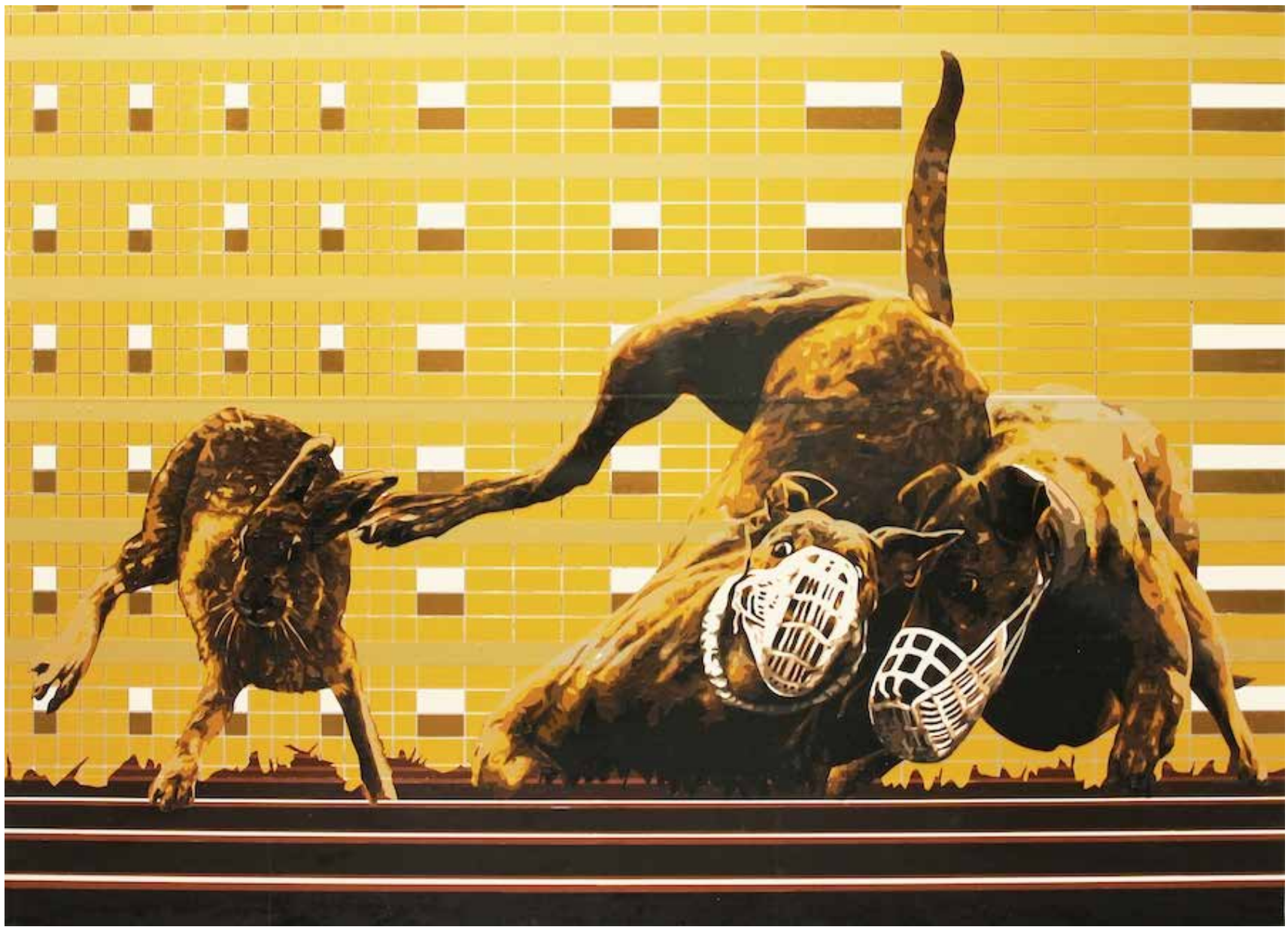
_

“By limiting the creative act to one simple material, in ample supply, with clearly defined parameters (no fixing, no joining, no additional materials, only balance and gravity allowed for the construction process) a door opens into a wholly unexplored creative territory.” – Aeneas Wilder

Aeneas’ installaties zijn vaak een reactie op de architectonische kwaliteiten van de specifieke omgeving. Dit geldt ook voor de installatie ‘Untitled # 155’. Zijn niet gefixeerde installaties getuigen van een enorm ontwikkeld gevoel voor geometrische schoonheid, oorspronkelijkheid en durf.

_

Deze internationaal befaamde kunstenaar sloot 2013 af in Frank Taal met een solotentoonstelling. De van origine Schotse Wilder is woonachtig in Japan en reist van daaruit met zijn indrukwekkende installaties de hele wereld over. Wilder’s monumentale, gefixeerde installaties in de buitenruimte zijn soms tijdelijk, zoals de 18 meter hoge dome die hij in 2009 langs de Belgische kust bij Westende maakte voor Beaufort 03 en in een aantal gevallen ook permanent, zoals ondermeer bij Verbeeke foundation, Yorkshire Sculpture Park en Borgloon Belgie.

Tom Woestenborghs

Reconstructing paradise 4 (Hunt), 2015
Materiaal: X-film collage en epoxy op dibond, 160 x 115 cm

Reconstructing paradise 4 (Hunt) maakt deel uit van de reeks “Paradise lost”. Deze reeks verbeeldt -met onderliggende weemoed- de offers die we als geciviliseerde mens hebben moeten brengen. De werken getuigen van de compromissen aan en een verheelijking van onze basale reflexen en primaire gedragingen.

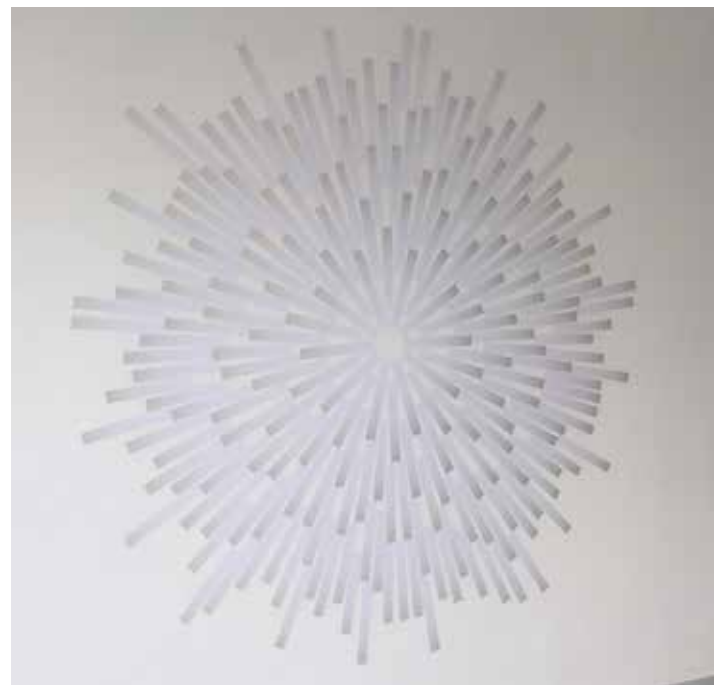
_

Tom Woestenborghs maakt kleurrijke esthetisch ogende collages. Deze worden bewoond door mooie, prikkelende of historische wezens, veelal uit een surrogaatwereld. Het lijken toegankelijke en vriendelijke beelden. Maar let op: onder de openheid van de afbeelding huist een wrange ondertoon. Het zijn taaie thema’s, steeds sociaal beschouwend en onderzoekend.

_

Tom Woestenborghs (Turnhout, 1978) studeerde aan Sint Lucas Antwerpen en het HISK (Hoger instituut voor schone kunsten). Hij woont en werkt in Merksplas (België). In november dit jaar toont galerie Frank Taal zijn solo Down the rabbit hole.

Jason Coburn

Atomizer, 2015
Materiaal: Reliëf folie op zuurvrij papier. De kunstenaar installeert het werk op maat op de gewenste plek -

Jason Coburn exposeert drie varianten op zijn ‘Atomizer’ serie van muurwerken – een visuele weergave van deeltjes die exploderen vanuit een centraal punt. Atomizer bestaat uit papierstroken met print afwerking die meestal in boekontwerpen worden toegepast.

_

Jason Coburn ziet parallellen tussen ideeën over kunst en hallucinatie; in visuele zin gaan beiden over perceptie. Zijn uitdaging is om met zijn kunst hierover te communiceren. Zijn werken kunnen gezien worden als een botsing van vormen, materialen, processen en ideeën ‘sampled’ uit verschillende praktijken. Deze gebaren worden gecombineerd en gecomprimeerd om zo de traditionele hiërarchie van kunstvormen ter discussie te stellen.

_

Jason Coburn (1969, UK) studeerde aan de Middlesex University en The Royal College of Art in London. Zijn kunstenaarspraktijk beschrijft hij als een onderzoek naar vermenging van systemen die ten grondslag liggen aan de geschiedenis van muziek, kunst en design, vaak vanuit een taalkundig, esthetisch, materieel en filosofisch perspectief. Hij stelt zijn interdisciplinaire installaties ten toon in binnen- en buitenland. Jason Coburn woont en werkt in Rotterdam

Rolf den Dunnen

–Eye Love You–

Sunnyside (three comrades)
Materiaal: color photograph on photobase paper, aluminium frame, 100 x 70 cm (oplage van 5)

_

An artist, if he is a true artist, has conveyed to others the feeling he has experienced. What is there to explain?

_

In 2015 startte Rolf den Dunnen samen met Saminte Ekeland artspace Eye Love You op de Oude Binnenweg 48 te Rotterdam.

Saminte Ekeland

–Eye Love You–

Socrates molotov-cocktail, 2015
Materiaal: Transparant kunststof, panty, garen, acryl, 64 x 44 cm

_

An artist, if he is a true artist, has conveyed to others the feeling he has experienced. What is there to explain?

_

Saminte Ekeland (1972, NL) woont en werkt in Rotterdam. In 2015 startte zij met Rolf den Dunnen Artspace Eye Love You op de Oude Binnenweg 48 te Rotterdam.

Ilona Klimek

Urban Chaos / Erasmusbrug, 2014
Materiaal: z/w Bariet-afdruk 80/100
AP Editie 5/2 - ingelijst
(UV-werend ontspiegeld Museumsglas)

De foto op de Erasmusbrug is ontstaan als onderdeel van haar analoge street-art fotoserie “Urban Chaos” in Rotterdam.

_

Met het maken van deze serie heeft de kunstenares de stad en de mensen van Rotterdam in haar hart gesloten en laat zij het leven in Rotterdam zien:
Zwart-wit, authentiek, soms confronterend, soms met een knipoog – net zoals zij Rotterdam beleeft, een stad waar ook amusement en dood bij elkaar komen...

_

Ilona Klimek (geb.1970 in Keulen / Duitsland) woont en werkt in Keulen. Zij hoort zonder twijdel bij de zogenoemde nieuwe generatie van Europeese fotografen. Desondanks wijkt zij ook af van deze stereotype en fotografeert in klassieke ambacht. Zij werkt liever met verschillende licht-effecten - analoog - dan met digitaal equipment. Het licht van Nederland ondersteunt hierbij haar fotografische visie.

Dimitri Kruithof

stoel Layers Colored, 2015
Materiaal: 3 mm staal, 61 x 40 x 84 cm

Bij de stoel Layers worden de functies van zitting, rugleuning, voor- en achterpoten in verschillende lagen zichtbaar. In de Layers Colored (2015) wordt dit benadrukt doordat de delen in verschillende kleuren zijn gespoten. Niet alleen visueel, maar ook constructief komen de lagen op het snijpunt van rugleuning, zitvlak en poten bij elkaar.

_

In een tijd waarin in de designwereld veel met complexe technologieën wordt gewerkt die vrijwel alles mogelijk maken, houdt Dimitri Kruithof ervan terug te gaan naar de essentie. Hij kiest voor zo heldere en eenvoudig mogelijke ontwerpen. Paradoxaal genoeg is het beeld van sommige ontwerpen wel hightech.
In het ontwerp van deze stoel zoekt Kruithof balans tussen stevigheid en subtiliteit. Staal is bij uitstek het materiaal om dit te realiseren. De Layers oogt hightech maar is relatief eenvoudig in elkaar te zetten.Ook leverbaar in warmgewalst of blank staal, is zij volledig ambachtelijk geproduceerd.

_

Opgeleid als architect aan de TU Delft laat Dimitri Kruithof (1970) zich voor zijn meubelontwerpen inspireren door principes uit de constructieleer en door bruggen, hijskranen en constructies van gebouwen. Sinds 2012 richt Kruithof zich voornamelijk op design. Zijn stijl kenmerkt zich door heldere vormen in staal, hout en epoxy. Inspiratie vindt hij onder andere in de haven en in de industrie. Zijn collectie omvat o.a. een stalen boekenkast, een gigantische stalen lamp en een serie tafels, krukjes en banken.

Gijs van Lith

Interior no.11m (2015)
Materiaal: Olieverf, Acryl, Spray-paint op linnen, afmetingen: 120 x 90 cm

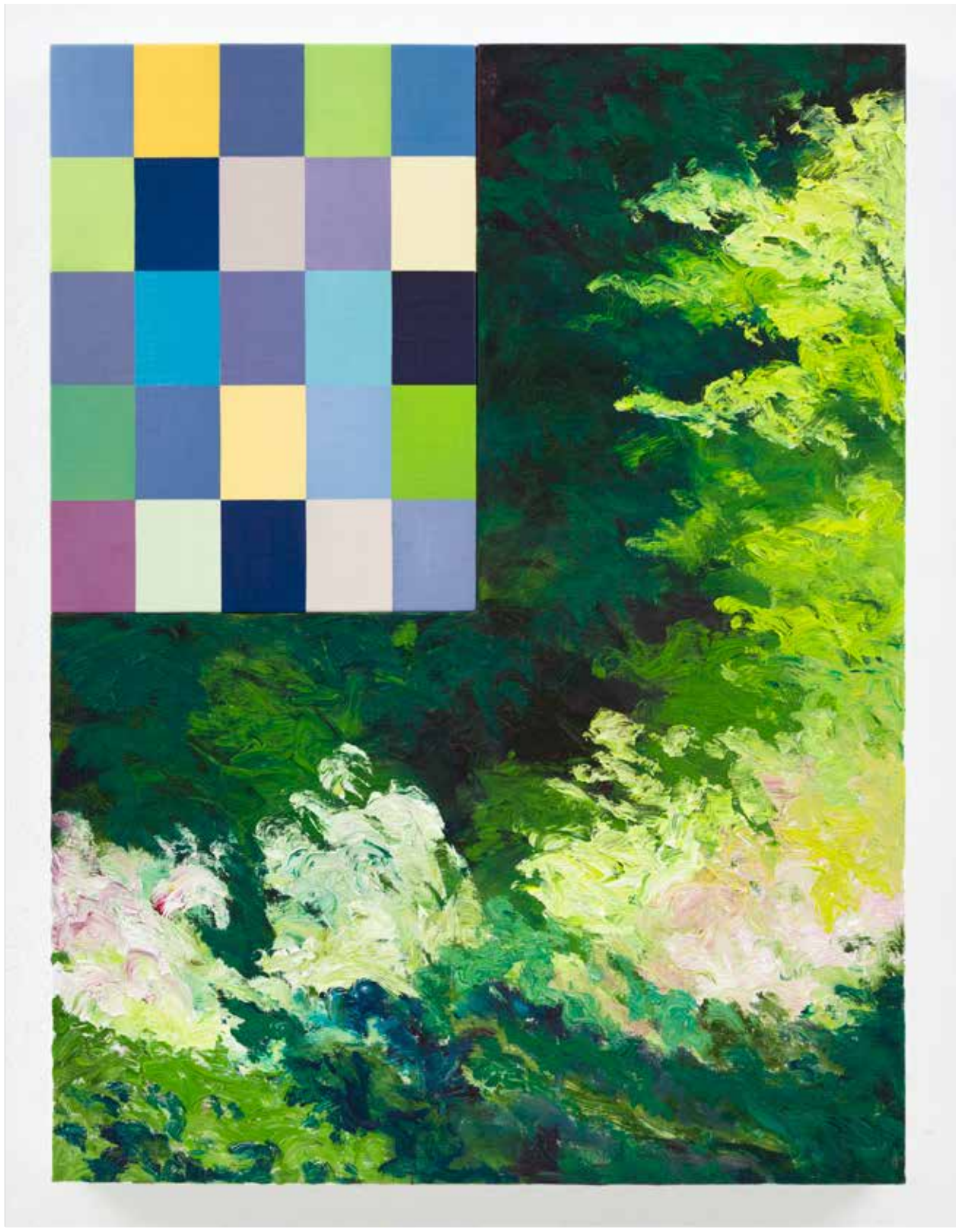
In meest recente schilderijen onderzoekt Van Lith de ruimte tussen en in het proces van constructie en deconstructie. Dat zich typeert door het herhaaldelijk aanbrengen en verwijderen van lagen verf. Het schuren is een proces een belangrijk aspect, waarin Van Lith ideeën en handelingen als het ware opgraaft.

_

De stapeling van schilders-handelingen die onder de huid van het schilderij verscholen liggen breekt Gijs van Lith open en maakt hij zichtbaar. Waardoor het schilderij en de uiteindelijk laatste lagen verf hij dan ook (letterlijk) open laat. Hierdoor bevraagt Van Lith de status van het schilderij. Vragen 'wanneer is een schilderij af?' en 'wat is de (spreekwoordelijke) voorkant en achterkant van het schilderij?' zijn terugkerende thema's en staan hier dan ook centraal.

_

Gijs van Lith studeerde Autonoom Beeldend Kunst en Master of Fine Art aan St. Joost, 's-Hertogenbosch. In 2009 ontging hij de Thieme Art Young Talent prijs. Gijs van Lith exposeert veelvulding in Nederland, maar na een expositie in New York staat nu ook een artist-in residence op het programma om zijn werk verder te ontwikkelen.

Bert Loerakker

Z.T. (code Z), 2012
Materiaal: Olieverf en alkydverf op linnen
80 x 60 cm

Eerder schilderde Bert Loerakker tweeluiken: zijn impressies van landschappelijke beelden naast een abstracte tegenhanger. In deze serie doet hij een gewaagde stap en slaagt hij er op overtuigende wijze in om deze twee beelden in elkaar te verweven.

_

In het werk van Bert Loerakker wordt een natuurlijk beeld tegenover een abstract beeld geplaatst. Beide beeldelementen komen al jaren voor in zijn werk. Bijzonder is hoe hij er op meesterlijke wijze in slaagt dat deze elkaar niet afstoten, maar elkaar eerder aanvullen. Ook in deze werkwijze ontstaan beide werken tegelijkertijd. De abstractie reageert op het natuurlijke en gaat er een confrontatie mee aan. Dit is een wederkerig proces. Zijn werk kenmerkt zich door de tegenstellingen in de schilderkunst en in het waarnemen: het oog zoekt een antwoord op wat er gebeurt .

_

Bert Loerakker (1948, Breda) studeerde aan de Academie voor Beeldende Vorming te Tilburg en woont en werkt in Helmond. Zijn werk is vertegenwoordigd in vele particuliere collecties in binnen- en buitenland en in openbare collecties. In 2010 werd hij onderscheiden als Ridder in de Orde van Oranje Nassau voor zijn verdiensten als kunstenaar en inzet voor de kunstwereld in het algemeen.

Hans Wilschut

Network, 2015
Materiaal: Benidorm, ultrachrome print/ dibond/perspex matte/ white frame, 200-150 cm, (edition 5 + 2 a.p.)

De foto Network is één van de werken uit het grotere onderzoek ‘Hermetic City’. Hans Wilschut werkt al jaren aan dit project en onderzoekt de sociale kant van het facadisme in de huidige moderne stad.

_

Het inhoudelijke en beeldend onderzoek van Hans Wilschut beweegt zich binnen het netwerk van verstedelijking. In een globaliserende wereld waar de halve wereldbevolking naar steden is getrokken, probeert Wilschut met fotografische werken een persoonlijke positie in te nemen. Zijn werk bevindt zich tussen kritisch onderzoek en poëtische vrijheid. Het werk Network is een zeer optisch werk, waar het van een afstand een mogelijke associatie oproept met het testbeeld van een televisie, toont het van dichtbij allerlei persoonlijke details uit de levens van de bewoners van een flat in de Spaanse toeristen-badplaats Benidorm.

_

Wilschut ziet zijn werken als urbane stillevens die verhalen over verstedelijking en zijn eigen positie daarin een plaats geven. De stedelijke taferelen die hij fotografeert zoomen in en uit. Wilschut probeert zich niet te beperken tot één beeldtaal, maar hanteert een voor zichzelf afgebakend kader, waarvan de grenzen regelmatig worden aangepast.
In het digitale tijdperk, waarin beeldcultuur nooit eerder zo gretig en vluchtig werd geconsumeerd, probeert Wilschut met zijn fotografie juist het kijken te vertragen, te bevragen, te ontregelen en aan te scherpen.

Lea Schiess

What about now?, 2014
Materiaal: 4:32 min
(audio / video installation) editie van 5

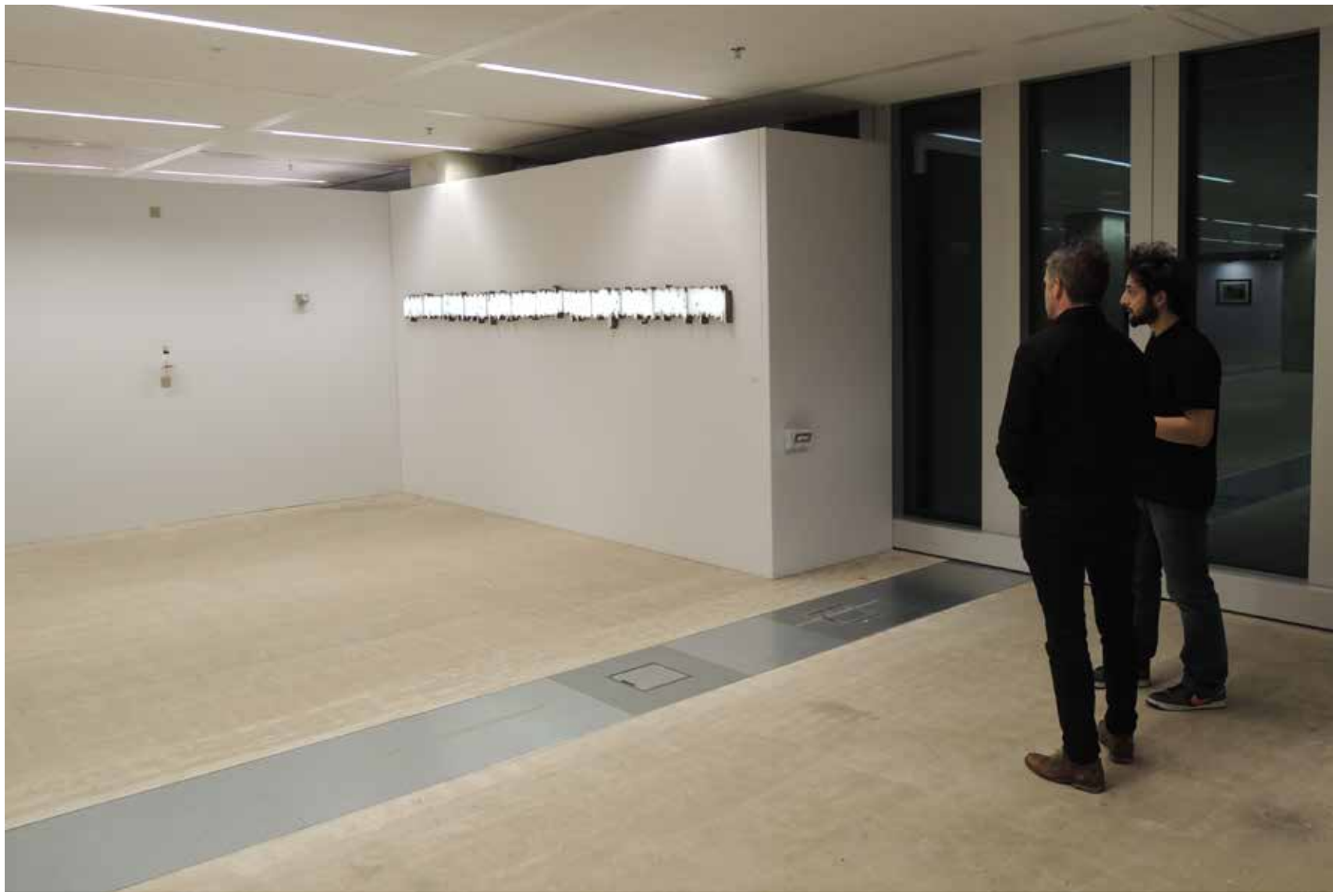
Het videowerk van Lea Schiess gaat over hoe we tijd en ruimte ervaren. In haar werk refereert ze aan de tijd die stilstaat en het bewustzijn dat de tijd er even niet meer is.

_

In haar werk refereert ze aan de tijd die stilstaat en het bewustzijn dat de tijd er even niet meer is. Door het opwekken van zulke ervaringen maakt ze het bewustzijn van de toeschouwer tot onderdeel van haar werk. Ze biedt ons onverwachte ervaringen die ons een verrassende kijk op onze eigen beleving geven. Van kleine dingen uit het dagelijks leven probeert ze de essentie te vinden. Ze creëert momenten, hier en nu, en maakt ons bewust van datgene waar we bijna gedachteloos aan voorbijgaan. En soms staat de tijd even stil en je wordt je er bewust van dat die er even niet meer is.

_

Lea Schiess (Schlieren, Zwitserland 1987) studeerde dit jaar af aan de HKU in Utrecht. Zij woont en werkt in Utrecht.

Ismail Tan

Teabagging, 2015
Materiaal: Installatie, mixed media

_

“Enkel het hier en nu bestaat, maar toch ligt ons oog vaak gericht op wat er gaat komen en wat er is geweest. In mijn installatie leg ik de focus op een simpele handeling. Door het forceren van de bezoeker om stil te staan en te kijken naar het zakje dat op en neer gaat, wil ik de kijker confronteren met zijn of haar eigen geduld en tijdsbesef. Mijn terugkerende thema het hier en nu is afgeleid uit persoonlijke ervaringen die ik probeer te vertalen en te distilleren naar een universeel gebaar waarin er geen begin en eind is. “ – Ismail Tan

_

Ismail Tan (1984, NL) studeerde dit jaar af aan de HKU in Utrecht.

Tonny Yang

I want this feeling to last, 2015
Materiaal: Installatie, gemengde media

Het werk I want this feeling to last gaat over het willen vast houden aan het moment dat de realisatie van tijd verdwijnt. Het willen vasthouden aan het moment dat je bewustzijn van tijd verdwijnt. Stil willen staan in tijd. Tijd eventjes kunnen vergeten, het gevoel van: 'Had ik nu nog maar even'.

_

Tonny Yang's werk gaat over ontdekken en herontdekken. "Mijn werk gaat over begrippen, gevoelens en fenomenen waarvan ik niet zeker weet wat het voor mij betekent. De definitie snap ik wel. Maar wat is het voor mij? Gevoelens, ideeën en associaties vertaal ik naar een beeld."
I want this feeling to last gaat over het vasthouden aan de realisatie dat tijd verdwijnt Over jezelf de gelegenheid te gunnen om juist niet creërend bezig te zijn, te kunnen lummelen. Hoe lang iets duurt. Kruisen van een blik, dagdromen, een schrik. Sommige momenten flitsen voorbij, andere lijken wel eeuwen te duren

_

Tonny Yang (Almelo, 1988) studeerde aan de HKU in Utrecht. Hij woont en werkt in Utrecht.

Galerie Frank Taal

Galerie Frank Taal is een eigentijdse galerie. Met acht tot tien tentoonstellingen per jaar vertegenwoordigt zij het brede bereik dat de verschillende disciplines uit de hedendaagse kunst bieden. Gevestigd in het Oude Westen in Rotterdam, op steenworp afstand van de Nieuwe Binnenweg centrumzijde, toont Galerie Frank Taal werk van opkomende en internationaal gevestigde kunstenaars. In elke presentatie ligt de nadruk op de totaalbenadering van de tentoonstelling. Gezocht wordt naar de perfecte harmonie of de combinatie van spannende tegenstellingen.

GALERIE FRANK TAAL
Van Speykstraat 129
3014 VH Rotterdam
Nederland

Openingstijden
woe-vrij 12:00 - 18:00
za 13:00 - 18:00
en op afspraak.

Telefoon
Galerie +3110 436 63 33
Frank Taal +316 41400927
Leo de Bie +316 30175783

Mail
frank@franktaal.nl
leo@franktaal.nl

GALERIE VAN HET JAAR 2015 WINNAAR

Frank taal